

ΘΕΙΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ,
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἰππληθεὶς,

ΩΣ ΑΛΗΘΙΝΗ ΤΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ
ΙΕΡΕΩΣ ΙΔΕΑ,

Δημοσίῳ λόγῳ περιβεβλημένη

Κοιναῖα ἤθη τῶν τῶν

ΚΟΡΡΑΔΟΥ ΟΙΓΗΡΟΥ, ΝΟΡΙΜΒΕΡΓΕΩΣ,

ἐν τῇ τῶν Νωρμικῶν Ἀκαδημίᾳ,
Παλατικῶν Λεγομένων,

Ἐνεαυτῷ τῆς Παρθενονίας χιλιοστῷ, ἑξακτοστῷ, δευτέρῳ
καὶ ὀγδοηκτοστῷ, μὲν δὲ Δεκεμβρίου
ἡμέρᾳ πρώτῃ.

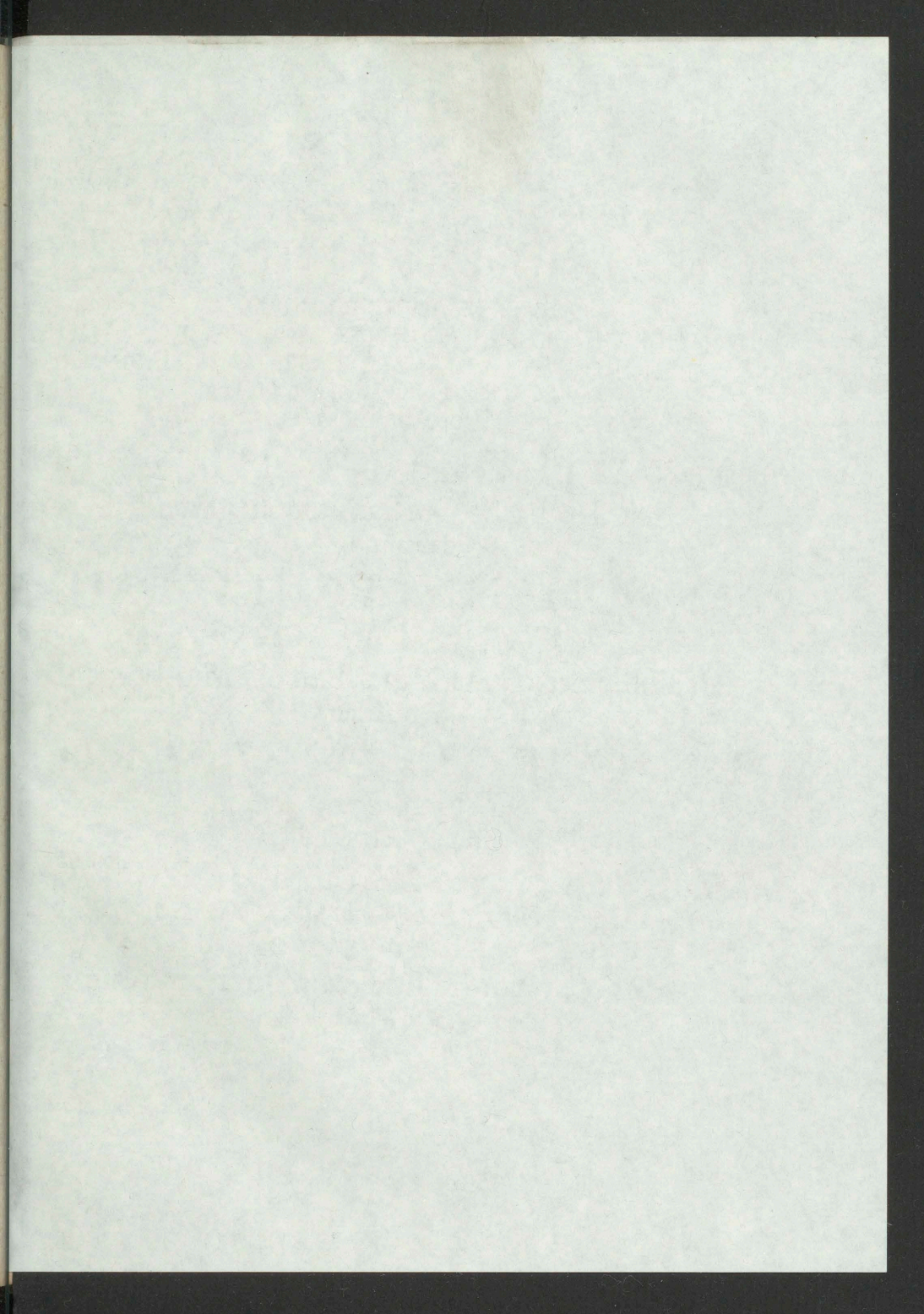

Τύποις τῆς Ἑρρίκου Μαίηρα, τῆς τῆς Ἀκαδημίας
Χαλκογραφίᾳ.

516827

1800
Bibl.
Kund.
Lund.

Universitäts-
München
Bibliothek

VIRIS

MAGNIFICIS, NOBILISSIMIS, MAXIME
STRENUIS & PRUDENTISSIMIS,

DN. GABRIELI NÜTZELIO,

ab & in Sonderspühl, &c.

TRIUM-VIRO SPLENDIDISSIMO, ECCLESiarUM
EPHORO, UT ET UNIVERSITATIS ALTDORFINÆ
CURATORI PRIMARIO,
Proto-Scholarchæ.

DN. WILHELMO IM HOF,

Scholarchæ & Orphanotrophei Præfecto
fidelissimo, &c.

DN. JOHANNI PAULO PAUM
GÆRTNERO,

abHohlenstein, in Lohnerstadt & Grünsberg, &c.
Scholarchæ.

DN. CAROLO WELSERO,

à Neunhof, &c.
itidem Scholarchæ.

DOMINIS ac MÆCENATIBUS Suis
nullo non Honoris ac Observantiæ cultu ad cupressum
usq; jugiter devenerandis,

Huncce primum studiorum suorum foetum
humillime dicat dedicatq;

devotissimus clientis

CONRADUS HÖGE
Norimbergensis.

*

Μεγαλοπρεπέστατε Κύριε ΑΚΑΔΗΜΙΑΡΧΑ,

Περὶ Φαιένσται πασῶν τῶν Ἐπιστημῶν Κύριοι ΕΞΗΓΗΤΑΙ,

Προσέταται πὶ καὶ Διδάσκαλοι διηλεκτικῶς
Ἰδουσεμῶνται,

Καὶ σὺ γλυκεῖα τῷ Πατρὶδ^Ω ΕΛΠΙΣ, θαλερόν
πὶ Μεσῶν τρύφημα.

Τὸ κῦδ^Ω, τὸ τῷ Ἀρετῆς γέρας, τῷ χρόνῳ ἔκατα-
μᾶσται, τίς τῷ νενεχόντων ἀνδραπῶν ἀπαρησί-
ται; Ἄπαντα γὰρ τὰ Φυόμενα, εἰς τὴν Φθο-
ρὰν ἵπτιφορα, τῷ γήρα λυμαίνονται, ταῖς νό-
σοις ἀπολένται. Τὰ ἢ τῷ Ἀρετῆς καὶ τῷ Ευφυΐας
ἔργα ἐδὲ χρόν^Ω, ἐδὲ γήρας ἀφελέσθω δυνάμται,
ἀλλὰ σὺ τῷ αἰῶνι αἰωνίζεσαι καὶ τῆς Ἀθανασίας τυγχάνεσαι. Φᾶς τῷ
ἡλίῳ δοκῆσω δανείζειν, ἐὰν τὰδε τῷ ἰδίῳ Φωτὶ ἀσφράπιοντα βεβαιῶ-
σαι ἀσφρολήσται. Παραγέτω γὰρ νῦν τίς ἐκ τῶν Ἑλλήνων Πλειά-
δ^Ω τὸν Σόλωνα ἢ τὸν Πιττακόν. Παραγέτω τίς τὸν εὐδαίμονα λη-
σῶν τῷ Οἰκεμῶντι, τὸν Ἀλέξανδρον· ἐχὶ ἐκ παλαιῆ παλαιῶν
αὐτῶν σώματα πέτεφρωνται; Δεικνύετω τίς τῷ Μυρμηκίδε θαυμα-
σια τεχνουργήματα, τὸ πολιοῦριον, ὅλι μικρὰ ἢ μῆα ταῖς πέρυξιν ἐαυ-
τῆς ἔκρυψε, καὶ τὰ ἄλλα· ἐχὶ καὶ ταῦτα, ὡσπερ πάντα τὰ ἔπρα,
ἢ Φανίσθησαν; Ἐκ τῶν ἀντίσθ^Ω τῷ τῆς Ἀρετῆς καὶ τῷ Ευφυΐας κῦδ^Ω,
ὡσπερ τὰ ὕδατα, ἔστω μακρότερον ἀπὸ τῆς πηγῆς ῥέεσαι, τοσῶτον μεί-
ζονα ἵπτιδοσω λαμβάνει. Τῆσθ μὲν αὐτῆ ἢ τῶν παραγμάτων παιδεύ-
τερα μαρτυρῆ ἢ πείρα. Σκεπτεύτω τίς ἐκείνων τὰ σώματα, ἐκ πη-
λῶν ἐνιαυτῶν μεγάλῃ τῷ μητρὸς κόλπῳ πεπιστευμῶν, μηδὲν ἦσθον ἢ
μνήμη αὐτῶν ἔστω ἐπὶ ἐν ταῖς τῷ Φιλαρέτων ψυχαῖς ἐνεσφράγισται,

ὡς τῶνδε τὰ ὑφαγγέλματα, ὡς δὲ λόγια θεοῦ εἰς χεῖρας ὑφαι-
 δεδομένα, περισκεψήσῃ.

Οἱ δεῦχαῖοι, πῆ μὲν Ἕλληνες, πῆ ἢ Ῥωμαῖοι, ἵνα τὸ καλοκά-
 γηθῶν ἀνδρῶν, τὸ δὲ πεπολιτυμῶν, ἐπαίνας ἐξισῶσι πῆς δε-
 πῆς αὐτῶν καὶ τίς ἀνάτατον μνήμῃ τῷ χρόνῳ ἐκδιδῶσι, ὑψη-
 λὰς Πυραμίδας, Ἀνδριάντας, ἐνιαυσίας Πανηγύρεις καὶ Ἐπιγρα-
 Φὰς κατήκησαν, ἵπως, ὡς αἱ λαμπάδες ἐν τῷ ἄκρῳ πεδαιμένα
 πῆς Ἰππῶνους προφαίνωσι, πολλὰς τε πρὸς τὴν ζήλωσιν ἐκκαίωσι.
 Τοῖον κάτοπρον ἢ λαμπάδα εὐσεβῆς τυφλῶς ἐνώπιον τῆς ἐφθαλ-
 μῶν τῆς πρῶτον ἀκροατῶν πηλὴν γλιχαμένῳ, ἔδεις τέττα ἔσπα-
 νος ἀξιώτερῳ ἐκ πασῶν τῶν ἰσραήλων ἐφαίνετο, ἢ Ἰωάννης ὁ Χρυσόσο-
 μιῶν, χρῦσε τῆς πρὸς τὰς λόγους δευτέρῳ, σιδήρε τῆς καρπείας,
 ἐμπροσθεν τάχα, ὅτι σιδήρεῳ, ἢ ὅτι χρῦσεῳ.

Τῆτον ἀρα, ΩΣΕΙ ΚΑΤΟΠΡΟΝ Η ΙΔΕΑΝ ΕΓΞΕ-
 ΒΟΥΣ ΙΕΡΕΩΣ, νὺν σκεπτεον πᾶσιν προπίνειν θέλω. Τὸ νὺν
 ἔχον, ὅτι ἀπαξ τὸδε τὸ πέλαγῳ εἰσῆλθον, παντὸς ἐπινοεῖν χει-
 μῶν ἐμπιπῶντος, καὶ ἰσὶα χαλῶν ὀφείλω, τῆτο μόνον, πρὶν
 σπεύδειν, σφόδρα ἡμῶν, Ω ΚΥΡΙΟΙ ΚΑΙ ΑΚΡΟΑΤΑΙ, δεύ-
 μιν, ἵνα ἐμοί, προπείρω ὄντῃ, τῷ τῆς εὐνοίας ὑμῶν ζεφύρω ἴππ-
 πνέειν, καὶ ἐπήκουσεν πᾶσα παρέχων θέληται, ἵνα ὁ λόγῳ μῆς, πῆς
 αὔρας ἐπηρεμῆς, ἔσθρεμα, εἰς ἐν ἐλθεῖν ἀγωνίζεται, ῥαδίως ἀπο-
 λαύειν ἀνώηται.

*

Οφειν πρὸς τῶν ἑαίρων Χρυσόσομις ἐπαίωνων Διαλεξιόμενῳ ἀρ-
 χαίμῳ, πλὴν ἤδη χρόνον ὁ θυμὸς μῆ ἀμφίβολῳ ἐμαίχε-
 πῃ. Οὕτω γάρ εἰς αὐτὸν ἀπάσαι ἐμπιπῆσιν αἱ Ἀρεταί, ὅπως πρὸς
 αὐτὰς ἐπρὸς εἶναι, ἀλλὰ ἠντιεῖναι, ἐ παιδευθῆναι, ἀλλὰ πρὸς εἶ-
 ναι, ἐ μεμαθηκέναι αὐτὰς, ἀλλὰ ἀμυστῆναι, ὅτι ἐκλελεγέ-
 ναι, ἀλλὰ ἐξ αὐτῆς, περὶ ἐν ἡμῶν τῆς σωτηρίας παιδευθείας, τῆς φύ-
 σεως.

σεως εκπαιδεύειν ἔδοξεν, ὥστε ἀμφισπότησιμον εἶναι, εἴ τι μεί-
 ζον τῆ εὐθυρίας ἀσραπῆ, ἢ τὸ Φρενὸς Ἀρετῆ κινέσμηται.
 Ἐπεὶ ἦ ἔτω πέφυκεν, ὥστε ἀνδρείας γυνάσθαι ἐν τῷ ἀνδρείῳ, μη-
 δὲ γυνάεις ἀετὸς ἴκτειν ἀδυνῆ πειστρον, καὶ τὰς Ἐυπατείδας
 καὶ εὐδοκιμῶντας ἔμφυτον τῷ Ἀρετῶν ἐρμῶ Δραπέμειν εἰς τὰς
 ὀπιζνορμῶσε· ὁμοίως ὁ Ἰωάννης ὑμῶν, τῆ γυνέσφ εὐθυρίσεται, τῆ
 σοφία λαμπρόσεται, τῆ διδασκαλία ἐλλογιμάσεται ὧν, πᾶν
 ὅτιν καὶ τὸ Φήρης καὶ ἡ ἀξιωματῶ ἐν τῷ περὶ τῶν ἐκεκλήρω-
 το, μονονικ ἐν ἐφύμασεν, ἀλλὰ πῶσον πρὸς τὰ ἀνωθεν ἀγαθὰ
 σωρὶν καὶ ἴπαιμετρον ὀπιβέσθηκεν, ὡς εὐδὸς μείζον ἢ τυχῆ
 τῷ ἀνθρώπων ἐφίεσθαι διώηται. Κρίπτει ἦ ἄλλοτε πεισοεὐδῆ ἀεὶ
 ἢ εὐλογία, ἢ πῶς φιλοπῶμας πρὸς τῆς πιστείδῶ καὶ τῷ γνη-
 σάντων ἀγαθῶ, ὡσεὶ ἔξω τῷ ἐγκωμιαζόμενα ἔσα καὶ μόνῃ πο-
 τὲ ἐν πῶς τῷ ἐπαίσι ἀμαίροις εὐλοσεται, μηδὲν ἦτον πλείσων
 τῷ ῥητόρων, ἔτω μὲ ἡγμένων, ἔχουσιν ἀπακολεθεῖν ἐν
 ἀκνήσων.

Γεγνήσθαι ἦ ἀγιῶ ὁ Χρυσόσμητῶ ἐν αὐτῷ τῷ Παρθενονομίας
 τετρακοσσοῦ, πέμπτῳ καὶ πεντηκесоῦ, ἐν τῷ Σεκένδρῳ καὶ τῷ Ἀν-
 θόσῳ, Ἐυπατείδων ὄντων, ἐν τῷ Ἀνιοχία τῷ Συρίας, ἢ πῶς τῷ με-
 γέθρῳ, τῷ εὐμορφίας, καὶ τῷ πρὸς πρᾶχθέντων ἀκεῖν ἔλλω τῷ Οἰ-
 κερμῶ ἐρπίμωσθησιν. Ἐν ταύτῃ τῇ πόλῃ σεβασμιώτῳ τῷ Θεῷ
 λόγῳ ἦρως, Πέτρῳ Ἀπόστολῶ, τῷ ἔδρῳ καταβέσθηκε, καὶ πρῶ-
 τως λαμπροτάτῳ τῷ Χρυσίανων ὀνόματι εἰ τῷ Χρυσῷ μαθητῶ ἀνο-
 μάσθησιν.

Ἐπειρὶ ἦ ἐν τῷ ἀσέσματι ἀπὸ κειται ἢ ἐλπίς τῷ φρεσμοῦ. Ἐ-
 τως ὅλας τῷ πειλοίπῳ βίσι τύχη πρὸς τῷ ἀγωγῆς τῷ παιδείας, ἀπὸ
 πίδακῶ καὶ ῥίζας τῷ καλοκαρδίας, ἀναβλύσεται. Ἀδῶ ὧν εἰ τῷ
 Χρυσόσμητῳ γνήσθησιν, ἐξ ὀνύχων (τὸ δὴ λεγόμενον) ἀπαλῶν,
 πάντῃ λίθων ἐν τῷ καλῶς παιδεύειν καὶ ἐν τῷ ἦσσι καὶ χεῖμα-
 σι χρωπίζεσθαι πᾶν οὐδὲν ἐκίνησιν, ὅτι εἰδότες, τῷ παιδοτρο-
 φίῳ μεγάλῳ ῥοπέῳ πρὸς τῷ τῆς Ἀρετῆς καὶ Ἐυδαιμονίας
 κήσιν ἔχειν, ἢ δὲ ὅπλασιν καὶ ὑγρῶ τῷ νεύτῳ εἶναι

ἢ παῖς ἀπαλαῖς τῶν παιδῶν ψυχαῖς τὰ μαθήματα μάλα ῥαδίως ἐντήκεται. Τίς ὅτι αἱ μαθήσεις ταῖς τῶν ἐπιπαιδίων ψυχαῖς ἐναποτυπῶνται ὁμοίως, ὡπερ αἱ σφραγίδες πῶς μαλθακοῖς κηροῖς ἐγχαράσσονται.

Ἄλλ' ἐπειδὴ μόγις ἡ λαλία καὶ αἱ ἐννοιαὶ κεναῖ, καὶ τὰ ἄλλα, εἰς τὸ κοσμῶσι καὶ μετ' ἡσυχίας τὴν ζωὴν διείργειν συμφέροντα, ἤρξαι το σφραίνεσθαι, αὐτίκα ὁ θυμὸς αὐτῶν ἐπαρανέσθαι, ἢ πρὸς τὰ ἐγκύκλια παιδεύματα ὀρμῆ, τὸ εἶδῃ ἐλευθέρων, ἢ ἐν πᾶσι πῶς πράγμασιν ἀκρίβως ὀπτιμέλεια, ἢ ὁμιλία πρὸς τὰς σινηλικας, ἢ ὑπακοὴ πρὸς τὰς γονεῖς, καὶ ὑστερον ἡ θεραπεία καὶ τὸ ὅσιον εἰς τὸν θεόν, ὅποιον καὶ ἴσον γνήσιον, ἔμικρὰ σημεῖα δεδώκασιν.

Ἐπειδὴν ἢ εἰς πρῶτον τῆς ἡλικίας προεβέβηκεν, ὥστε πῶς παιδαγωγοῖς ὑποτάττεσθαι, καὶ ὁ ζῆλος τῶν μαθητῶν, ὡσεὶ πῦρ ἔναι, ἢ ὑξαιεν, πᾶσι ἐλευθέρων, ἔδενός τῶν καλεσθῶν ἐγκυκλίων παιδεύματων μήτε ἀνήκοον, μήτε ἀγευσθῶν εἶναι, ἀλλ' ἀπ' ἀρχῆς ἕως τῶν τέλους, ταπεινῶν, διὰ Γραμματικῆς καὶ Διαλεκτικῆς ἕως τῶν ἀνωπερικῶν ἀναβαίνειν ἠθέλησεν. Ἴνα ἢ εἰς τὸν γαληνὸν καὶ ἀσφαλῆ τῶν Μεσῶν ὄρμον ἐπιτυχέστερος προσκελλῆ, κέρρηται ἀνδρασί πρὸς τὰ πᾶσι πάντα, καὶ πρὸς τὴν τῶν Μεσῶν ναυτιλίαν ἐμπειροτάτοις ἀγωγοῖς τε καὶ ναυκλήροις, τῶν Ἀνδραγαθῶν Φιλοσόφῳ, καὶ τῶν Λιβανῶν σοφιστῶν, ὅτινες, ὡς καὶ ἄλλοι, μόνον βλέψαντες αὐτὸν ἢ λαλεῖντα ἀκηκόοιτες, θεῖον αὐτῶν καὶ εὐδαίμονα φύσιν ἐκταμβοὶ ἐθαύμαζον.

Πρώτιστον ἢ πάντων τῶν ἐγκυκλίων διδασκῶν πρῶτον, τὴν Γραμματικὴν λεγομένην, ὡσεὶ βάσιν τῶν ἑτέρων τεχνῶν, πᾶσι ἀμφοτέρωθεν ἠπαύσατο. Ταύτη, εἴτα βελτίοσι πεπαιδευμένῳ παιδεύμασι, τὴν καλλιλεξίαν Ῥητορικὴν μέζονι ζῆλῳ καὶ ἡμέρῳ προσήνευα ὀπτικεχείρηκε. Πρὸς ταύτην γάρ ὁ θυμὸς αὐτῶν ἐξείκον ὅσον ἀπέκλινε, καὶ διδάσκαλον αὐτῶν, ὁ Λιβανῶν, ἐν ἐσχάτῃ ἡδὴ προῆ κείμενον, διείδοχον αὐτὸν ἀπηγόρευσεν. Διανενοηκῶς ἢ πρὸς ἑαυτὸν, τὴν Ῥητορικὴν τῆς φιλοσοφίας ἐγγυτάτοις δεσμοῖς συνημμεθῶν εἶναι, ὡσε

Soclat.
Lib. 6. 6. 3.

Sozom.
Lib. 8. 6. 2.

ὥστε ἐτέραν ἀνευ ἐτέρας ἀνάπηρον εἶναι, καὶ τὰς ἀμφοτέρους ἀπ' ἀλλήλων χωρίζειν ἀπεδάζοντας, ἢ πολλῆς γνώσεως δίχα κομψῆς Φροσύνης τυγχάνειν ἐλπίζοντας, κακῶς ἑαυτοῖς συμβαλεῖναι, Διὰ τῆτο θῆον τὸδε ἄρημα, ἐπι ὁ σφάται τῶ ἀνθρώπων ἐκ τῆ ε-
 ραῦ ἐκκεκληρωθῶν εἰς τὰς πόλεις καὶ οἰκίας εἰσέρχων, ἔ μόνον νύ-
 κτας καὶ ἡμέρας ἐργάζεσθ πάση μηχανῇ περὶ σπουδῆται, ἀλλὰ καὶ ἐκεί-
 νης τὴν ὠφέλειαν, ἢ τῶν λοιπῶν μαθήμασι παρέχῃ, μάλιστα ἢ
 τῆ Διαλεκτικῆς, ἐκάστῳ ἐπήνεσε.

Χρυσῶσιν ἄρα, πᾶν γνῶσιν Ἄρετων καὶ πηχῶν ἐκπαυθεῖς,
 τὸν νῦν τοῖς δικαιοδικαῖς προσέχων ἤθελεν. Ἄλλα, τῆ θείας χάριτος Socras.
 ἀπίσιν πεφωτισμένῳ, ἐσάφημιζε τῆ ἐν τοῖς δικαστηρίοις τότε ἐκ Lib. 6. 6. 3.
 των μοχθηρῶν καὶ ἀνόσιον βίον, καὶ μηδαμῶς προσήκοντα ἀνθρώπῳ,
 ἀγνιστικῶς τοῖς νόδοις βεβαπῆσιμῶν, ἐνίμιζεν. Ἐιδεν, ὡς ἀπαντα τῆ
 τῆ τύχης παιδιὰ ἐκκείμωρα ὄσιν, ὡς ἐξεσεραμμῶς πάντα γίνωνται.
 Ἐιδεν, τὴν θείαν Ἄσραϊαν, τὴν Δικαιοσύνην, ἐκ τῆ ε-
 βαίνεσσαν, καὶ τὰς ἐν πολλῇ καταληφθέντας πένια πανταχῶ ἔσο-
 κῆσθαι, τὴν ἀδικίαν ἢ, ἐξ ἄλλοις πυλῶν ἀναβαίνεσσαν, καὶ τὰς πλε-
 σίους ἀπανταχῆ ἐξοσιάζειν. Ἐιδε τὴν ἀλαζονίαν ἐν τῇ ἀλαζονίᾳ,
 τὸν χρυσὸν ἐν χρυσῷ, τὸν κόσμον ἐν κόσμῳ καὶ μεγαλοφρονίας, μα-
 κρῶν χαῖρε (ἐφη) ὦ τύφῳ τῆ κόσμος! μακρῶν χαῖρε, ὦ βελευ-
 πῆμον! μακρῶν χαῖρε, ὦ δικασῆμον! Καὶ εὐθείας μετήγηκε τῆ ἀγῆ-
 μα καὶ τὸ βῆμα, καὶ λιπῶν τὸν ὄγκον τῆ κόσμος τέττε, ὅτι τὸν ἡσι-
 χον καὶ ὀλιγαρχῆ βίον μᾶλλον μετήγη, καὶ τῆ ἀναγκῶσ τῆ ἀγίων
 γραμμάτων προσέχων, συνεχεῖς ὅτι τὴν τῆ τῆ Χρυσῆ ῥιπζομῶν
 Ἐκκλησίαν ἀπεδάς ἐπιείπε.

Πιγνώσκων ἢ τὴν Διόσθη αὐτῆ περὶ τὸν Θεὸν θραπείαν, ὁ Ζή-
 νων Ἐπίσκοπος, αὐτὸν Ἀναγκῶσιν περὶ τὴν ἐκκλησίας, ἐν τῷ
 τῆ πατρίδος κέλπῳ, ἐν τῇ Ἀντιοχεία κατέστησεν. Ἐν τῇ τῆ ἀνα-
 γκῶσιν πᾶσι ἐν κατηχητικῶς, τὸν κατὰ τῆ Ἰσθμίων λόγον συνέγραψε.
 Μικρῶ ὑστερον τῆ Διακόνε, ὅτι βραχὺ καὶ τῆ τῆ Πρεσβυτέρε ἀξίας ἐπέ-
 τυχεν. Socras.
 6. 3. Lib. 6.

Ἐκ

Theodoret. Ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἀφανίζουδης ἔ' Ἐπισκόπος τῆ Κωνσταντινουπό-
 Lib. 1. c. 27. λεως, ἐπὶ ἐδὲς τότε ἔ' πρὶς κ' Ἰππὶνις ἀξιώματι ἐκ τῶν κλη-
 Sozomen. ρικῶν ἀξίῳ ἐφαίνετο, ἵνα ὁ Χρυσόστομος, ὃς τότε πῶς Ἰππαστρῶνις
 Lib. 3. c. 2. Διὰ τὴν πείραν, πῶς ἡ ἀγορῆσι Διὰ τὴν Φήμιον ἐκ τῶν ἔργων κη
 ἐκ τῶν λόγων ἀνά πᾶσαν τὴν Ῥωμαίων χώραν Ἰππαστρῶνις, Ἰππ
 τῆ Ἐπισκοπῆ καθίστατο, κωνοῖς ἀπάντων ἐν τῆ Σιωδῶν ψήφοις δεδο-
 γμαίνεσαι. Ἰδὲ ψήφισμα ἡ αὐτῶ σέβαστος ὁ Ἀρκάδιος Ἰππῶνις δι'
 Ἰππαστρῶνις δῆλον ἐποίησεν. Ὁ ἡ Ἰωάννης, ἐδὲ τῆ δόξας Ἰππαστρῶνις,
 ἐδὲ τῆ τῆ χρημάτων δῆλα ἐνοχῶ, σὺν αὐτῶ τὴν πρὸς Φερροδῶνις
 Ἐπισκοπῶν ἀναίρω τῆ ὀρμῆ ἔλαβεν, ἀλλὰ πρὸς πρὸν ἀναίρωσιν
 ἐποίησε, κη πᾶσι πᾶσι ἐντυμῆσις ὡς Ἰππῶνις ἐκάλεισεν, εἰ συμ-
 φέρη τῆνδε Ἐπισκοπῶν, κυθείας κη κινδῶνις μεσίω, Ἰππαστρῶνις.
 Καὶ πρὸς πρὸν κη κατέπλησεν αὐτὸν τὸ πλῆθος πικίλοις ἀμαρτή-
 μασι διεφθαρμένον, ἡ πᾶσι πλῆθος κη τρυφῆ ἀφῆρεςσαι, κη τέ-
 λῳ ἡ Ἀυλῆ βασιλικῆ, πᾶσι τὴν τῆ κακῶν Ἰλιάδα μετ' ἐαυτῆς
 ἔλαβον. Ἰππῶνις ἡ πάντων ἔτος ἐχόντων, ἐκ ἡπὸν ἐκ μόνος ἔ' θείας
 ἔρωσι, κη ἐκ τῆ ἐλπίδι ἔ' πολυδῶνις ἐσπῶνις Ἰππαστρῶνις, ἀκόν-
 των κη ἀγορῶνις τῆ Ἀνιοχέων, ἀνπλαῖετο. ἵνα ἡ ἀξιοπιστοτέρως
 ἡ χειροτονία εἴη, παρήσαν κατὰ τὸ βασιλικὸν πρὸς πρὸν πῆ μὲν Ἀυ-
 λικῶν, πῆ ἡ πλείονες Ἐπισκοπῶν. Ἐν τῆ πῆ κη ὁ Θεόφιλος,
 τῆ Ἀλεξανδρείας Ἐπισκοπῶν. Ἀλλ' ἐν τῆ ἐν τῆ δὲ χῆ ἡ τῶ ἀνθρώ-
 πων κακῶνις κακὸν κῦμα ὠδινε κατὰ τῆ Χρυσόστομος. Ἐν τῆ γὰρ
 ἐν τῆ πρὸν Ἰππαστρῶνις αὐτὸν εἰς τὴν τῆ Ἐπισκοπῆς ἱερωσῶνις, αὐτῶν ὁ Θεό-
 φιλος πᾶσαν πρὸν κη πρὸν ἰππῶνις ἐποίησεν, ἵνα ἡ χειροτονία μὴ
 πρὸν ἰππῶνις, ἀλλ' ἀντ' αὐτῆ Ἰσιδῶνις, ὁ τῆς ἐαυτῆς ἐκκλησίας πρὸν
 ἔ' πρὸν, πρὸν ἰππῶνις. Οἱ ἡ παρόντες ἐκ τῆ ἔ' βασιλέως Ἀυ-
 λῆς Ἰππῶνις πρὸν ἀντιμάχοντο τῶ Θεοφίλω, ἔως αὐτῶν ὁμοψῆ-
 φῶνις γιγνώσκον τὸν πατέρα ὑμῶν Ἰππαστρῶνις ἀνηγόρευσε.
 Δεξάμενος ἡ ὁ Ἰωάννης τῆς τῆ Ἐκκλησίας τῆ νέας Ῥώμης ἰα-
 κως, ἐν αὐτῆ τῆ εἰσῶν τὸν πρὸν κη ἐρενόθεν δεδομένον ζῆλον εἰς
 πᾶσι ἐκκλησίας μαρτυρήσαν, κατ' αὐτὸν τὸν πρὸν, καθ' ὃν Ἰωάν-
 νης ὁ Βαπτιστῆς κη ὁ Σωτῆρ ὑμῶν Ἰησοῦς, ἐποίησε τὴν δὲ χῆ τῆ λό-
 γων,

γων, ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ, ἅμα σημαίων, ἐαυτὸν μηδενὸς χάριν θη-
ρεύειν μέλλειν, μήτε δυναμὴν ἢ ἀπειλὰς τῶν δυναστῶν, ἐὰν σοὶ αἰ-
ηδέως δημηγορή, ὀρώδαι μέλλειν, ἀλλὰ πάντα, ἅτις εἰπαῖν ἔχοιεν,
παρήρησιάζεσθαι θέλει. Καὶ πῶς λογομύθοις τὸ συμβαῖνον ἔπειτα τῶν
πίσιν πρῆξείησεν.

Ὡσπερ ἡ ὁ Φρόνιμος καὶ ἐν πῶς πλεμικαῖς ἐμπειρότατος
ερατηγὸς χώρην ἢ ἐπαρχίαν ἵνα ὑφ' ἑαυτῶ ποιῶσθαι καὶ ὑποτά-
τεσθαι γλιχόμην, ἢ τοχίως ἐρηθὸν εἰς ἐκεῖναι ἐμβάλλει, καὶ
ἐφ' ἅπαξ πρὸς ὅλην τὴν ἐπαρχίαν τὸν πόλεμον ποσφέρει, ἀλλ'
ὑποβλήδην τὰς ἐγγυτέρας πόλεις, Φρέγια καὶ κάμας καταλαμ-
βάνει· ἕτως ὁ Χρυσόσμους, ὡσεὶ περὶ τὰς πολέμους ἢ τοχῶσαν ἐμ-
πειρίαν ἔχων, ἔχ' ἅμα καὶ ἅπαξ ὅλην τὴν Θρακίαν καὶ τὴν Ἀσίαν τῆς
καπρωτάσας πόλεμον κατήγειν, ἀλλὰ πρῶτον τὰς Ἀρχοντας
τῆ βασιλικῆς πόλεως εἰς ὀρθλὴν τῆ σωτηρίας ὁδὸν, δι' ἧς εἰς πῶν
ἐργατῶν εἰσδῶσθαι ἀνοίγεται, ἐπανάγειν καὶ ἐκεῖνων τὰς καρδίας ἰδιο-
ποιῶσθαι πέφληκε.

Περὶ παντὸς, ἡ αὐτὸν τὸν Ἀυγαστὸν καὶ τὴν Ἀυγαστὸν ὠφελίμοις
τῆ Εὐσεβείας ὠφελίμοις ἐπαίδευσεν, καὶ πρὸς ἐκεῖνας πολλὰς
δεήσεις καὶ ἰκετηρίας ἐποίησεν, ὅπως ἑαυτῶ ἐν τῇ ἐκείνῳ τῆ ἰατρικῆς
πικρῶν καὶ αἰρέσεων βοήθειαν φέρωσιν. Ἐπειτὰ τὰ ἦθη τῆ κλη-
ρικῶν ὀπμιελῶς ἐξετάζων, Διὰ τὴν κακίαν καὶ πῶση πλεμμελείαν
αἰκάτῃσιν ἀναστροφῶν, Διὰ τὴν τυφλὴν καὶ Διὰ τὴν πλεονεξίαν
χαλεπῶς ἤλεγχεν, ἐνὶς καὶ διὰ τῶν αἰδύτων τῶν ἀγίων ἐκάλυεν,
λίγων, ἢ χρῆμα τῆ ἱερωσύνης διαπλαύειν, οἵτινες τὴν ζωὴν τῶν
ἀληθινῶν ἱερέων ἢ ζηλοῦσι. Τελευταῖον τῆ ἔσχατος Φαύλη καὶ θη-
ρωδὴ Βίβη Διαγωγῆ σκοπῶσιν ἐπέτιμησε, καὶ ἐσπῆδασεν, ἵνα ἐκεῖ-
νον, τῶ ὀλεθρωτάτω τῆ Ἀρειανικῆς διδαχῆς ἰσὺ καταγοητευθῆσθαι,
σωτηριώδῃ τῆ Χριστιανῆς πίστεως Φαρμάκῳ ἐξ ὑπαρχῆς θεραπειῆ·
ἕτως ἢ μόνον ἐκεῖνης τῆ πόλεως, ἀλλὰ καὶ ὅλης τῆ Θρακῆς, Ἀσίας
καὶ τῆ Ποντικῆς σωτηρία ἢ καὶ σφῶσιν σωεῖσθαι ἔλευσεν.

Theodoret.
Lib. 5. c. 28.
Sozomen.
Lib. 8. c. 3.

Μαθῶν γὰρ, τὰς φόνικας πρὸς τὰς τῶν δαιμόνων πλετάς ἐν-
καταφόρους εἶναι, μέγα τῆ Ἀσκητῶν θείῳ ζήλῳ πυρπολεμῶν ἐρα-
τῶν,

τόν, νόμοις βασιλικαῖς πεποιθῶς, σωλέεζεν, ἵνα ἐκείνων τῷ εἶδη
εἰδωλολατρικὰ ἱερά κατατρέφῃται τε καὶ ἑδαφίζῃται. Ὁμοίως ἔχ
ἦ ἦτον ἀχρημπέντα πικρῶς ἑαυτὸν παρέχεν ἐν τῷ ἀχρεΐεν τῆς Συφίας,
ἕσπεδ' Ἀδριακικῆς θηρευθέντας σαγήνη. Ἐν τῆτι ἀδιεξιτήτι δικτύῳ
ὅπως τὸν λαὸν ἐκείνον ἐξαρπάσῃ, πολλὰς θυμασῶς ἐν τῇ εὐσέβεια
καὶ ὄπι τῇ παιδείᾳ ἐπανηκνῶσας Πρεσβυτερας, Διακόνους καὶ Ἀνα-
γνώστους, ὁμογλώτῃς ὄντας, ἀπέσπυκε, καὶ αὐτοῖς ἵνα ἀπέπειθε
Ἐκκλησίαν, ὠντων γε μίω πύω ἀναρίθμητον ἔχλον κατείληφε.
Καὶ αὐτὸς ὄπι τὸ πολὺ μακρὰν ὁδὸν πρὸς θήρατρα ταῖς ἐπιρροῆσι,
παντοδαπὰ πῖς ἱερεῦσι διδάς βέλπει καὶ χῆσιμα βελευμάτα, εἰς
τὸ τολμημα καλῶς ἢ εὐτυχῶς συμβαίνειν.

Εὐρύτατόν μοι προσέπι διελείφθη πέδιλον Διαλεγμονῆῳ παρὶ
θυμασῶν τῷ θεῖς ἀνδρός προγραμάτων εἰς τὸν τῷ Χρυσῷ ἀμπε-
λανα γεννημῶν, εἰ μὴ ἢ τῷ χρόνῳ σποχωρεία καὶ ἢ ὑπομονή
ὑμῶν ἄλλο τὸ συμβαλέω. "Ἀξίου μέντοι ἡγεῖμαι, τὸν ζῆλον αὐτῶ
σιωπῆ ἢ ὄφρα ἀγαθοῖς, δι' ἃ ἀήθη θεῖς τῆς εὐφραδίας κεραινω
(τῷ ἀγίῳ Παύλῳ δικλῶ) κατὰ τῶ ἀθέων, εἰς τὰ πρῶτα ἢ κατ' ἐκεί-
νων, ἵπνες πῖς τῷ Χριστιανισμῷ βάσεις, ὧν ἕδεν ἀξιώτρον ὁ κύ-
κλῳ ὑποσεληναῖῳ κηπάται, καὶ τῶ πῖσιν, τῶ σωτηρίας δε-
χλώ, καταπατεῖν, καὶ, ὡσπερ αἱ σπεζεσυγμένα ἀλώπεκες, τῶ
χλοάζουσαν τῷ Ἐκκλησίας σπερὰν ἀποκαίειν ἐπεχείρηεν, ἐβρόντη-
σε. Μὴδὲ ἤσυχασε, πλεὴν ἢ τὸ Φαυλοπάτων ἀνθρώπων τῶ σπερ-
μα, εὐπύρωσ πανταχῶ διεσπαρμῶν, ἐκ τῶ πόλεων, ἐκ τῶ κωμο-
πόλεων καὶ τῶ κωμῶν μὴ μετὰ βίας ἢ μεθ' ὄπλων, ἢ μετὰ στρα-
τείας, ἢ μετὰ δεισμωντηρίων, ἢ μετὰ πυρός, ἀλλὰ μόνῳ τῷ ξίφῃ
τῷ πνεύματῳ καὶ πῖς ἕπλοισ Ἀποστολικαῖς παντελῶς ἐκρίζωσαι.

Μήπω ἢ ἢ δεξὰ αὐτὸν, ἀλλ' αὐτὸς μάλλον κατακωσμήσῃ τῶ
δέξω, Ἀρεταῖς ἑαυτῷ, πῖς ἀχρημπίας παπιπεπιμημῶσ καὶ Διῶ
τὸ καλῶσ πρῶτιεν νῶν βεβαιωμῶσ, ἐπέδειξε. Ἐν εἰδῶσ, εἰς
ἐκείνον ἀνθρώπον, ἐν τῷ νῶν ἔχον ἐδείκνυε, πῖσας ἐμπίπαιν Ἀρεταῖς,
ἢδὲ ἔτῳσ ἐμπίπαιν, ἄσε, τῶνδὲ ἀπεσῶν, πῖσασ τῶν δόξαν παύε-
σσαι ἢ εἶναι μεγίστω ἀρχιμῶ. Μὴτε χαλεπὸν εἶναι ὄπίσεισεν, ὃ
πρῶσι-

πρῶτον τὸν καλῶς Φρονῆντα, ὅτι ὁ θυμὸς Φιλάρετος καὶ καλο-
 κάγητος διὰ τῶν, ἀπὸ τῆς τῆς ἀιχρότητος λύμη συνίζουκα,
 ῥαδίως διακλύει. Ἐφ' ᾧ δὴ τὸν βίον αὐτῶ, ἵνα τ' ἰκεῖας Ἀρετῆς
 ζῆλον ἐπιθῆ τοῖς ἀκροατοῖς, κατὰ τὸν κανόνα, ὡς δὲ ἔ' ἀγίης
 Παύλου τῷ Ἐπισκόπῳ ὡς ἐν παιδικῷ περιγεγραμμένον, ἀνενό-
 μησεν, ὡφρονῶς, σεμνῶς καὶ ἀψύγως. Οὐδὲν ἄπικεχίρηκεν, ἐξ ἔ
 δόξα καὶ κόσμου ὅσα ἐξεφαίνετο· ἔθεν ἐποίη, ὅδε τῆ Ἐποσκοπῆ
 ὄνειδος ἀναήγατο. Ἡ Ἐπέθεια πάντων τ' πραγμάτων πρῶτα
 καὶ πρῶτη ὑπῆρχε, καὶ μὲν ἔ' Ἰησοῦ ἔρωτι ἀναφλεχθεῖς, ἀγίης
 τῆ ὑπερηφανία τ' κοσμικῆς ὀλιγάρως εἶχε δίξης, πολὺ ἐλαττώ-
 ντος ποιέμεντος πᾶσαν τὴν ἀιχμύλην, ἡ, πῆ μὲν ὡς τ' ἐπρο-
 δόξων, πῆ ἢ ὡς τ' ὀρθοδόξων, ἀλλὰ τὴν ζῆλον τῶ ὅμοι ἔ' Θεῶ
 ἔπαθε καθ' ἡμέραν. Μεγαλίφρονος τὸν νῦν αἰεῖ ἐδείκνυε. Πρὸς τὰς
 πορεύοντας τῆ θεραπείας, πρὸς τὰς ταπεινότερας ἢ τῆ σεμνότητι
 ἐκέρχτο. Ἰδὲ δῆμα κρότες, τῆ καὶ ἐν τῆ ἐκκλησίᾳ ἐπισημαίνας, Job. Chry-
 πανπλῶς κατέλυσε. Σιωελῶν ἐγὼ Φημί, κήπω ἔ' μετὰ ἔ' Χρυσόστ. Hom.
 σοσῆμα θυμὸς ὁμοῖος ἡ, ἐν ᾧ πᾶμφοῦλα τ' Ἀρετῆς φυτὰ ἐγκει- 30. in Acta
 τελειῶντα ἐξέβλασαν αἰεῖ μᾶλλον καὶ μᾶλλον. Ἐκεῖ γὰρ τ' ἐλευ. Apost.
 θερίας, τῆ δὲ τ' μετριότητος, αὐτοῖς τ' ἀνδρείας, ἀλλοθι τὰ τ' ἐν-
 πρῶτον θερίας φυτὰ προήρξαν. Ἐν τῷ λέγειν ἐλευθερονομίας ἀνά-
 μες. Οὐδε καὶ συμπεριφέρεται τοῖς ἄλλοις εἰς τὴν ὠφέλειαν,
 ὁσῆκεις ἀπήτησεν ἢ τ' πραγμάτων ὑπόθεσις, ἔ' σώφροντος ἀρχοῦτος
 δίκης, ὅς ἐχ' ἐν τρέπων τ' δὲχομένων ποσῆσται, εἶπε ἔ' ἰατρῶς π-
 ντος, ὅς ἐχ' ἐν Φαρμάκῳ πάντας τὰς ἀρρώστιας θεραπείης· αἰσάν-
 τως ὁ Χρυσόσμου, ἐάν ἢ ὡς ἀμυθία ἀναγκαῖα ἡ, πᾶσαν τὴν
 πρῶτοντα ἔδειξε, τ' ἢ αὐστηρότητος ζῆλω, ὡς ἡδονημῶτος, σὺν ἀρ-
 ρήτῳ παρρησίᾳ ἠραναπέτο.

Οἱ πῆνυ ζῆλος ἐν τῷ ἐλέγχειν τὰς ἀμαρτάνοντας, σὺ θυμα-
 σῶ τ' δεινότητος τ' λόγων χειμάρρῳ σινηγμῶτος, μάλιστα τὰς τ'
 Ἀκροατῶν θυμὸς συνεκίνησε. Γλωσσα γὰρ αὐτῶ κατέρρεεν ὑπὲρ τὰς Suid. p. m.
 Νιλῶς καταρρέακτας, καὶ ἔδῆς τ' ἀπ' αἰῶντος οὐτων ποσῆτων τ' λό- 1258.
 γων ἠυπόρησεν ὄρροισιν, ἡ αὐτὸς ἐπέλεσε. Καὶ μόντος ἀκιδθῆλως

τὸ χρυσὸν τε καὶ θεῖον ἐκληρονόμησεν ὄνομα. Ἦντινα ἀγίαν ἔαν-
δρὸς εὐφραδίαν βεβαιῶνται μάρτυρες ἀξίόπιστοι, τὰ γεύματα
ζουμασά καὶ ἐκλεγευμά, οἷς δόξης αἰμνήσε καὶ ἀθανάτε ὡραὶ
πάντων πεπαιδευμένων ἐν πάσῃ τῇ Οἰκωμῇ πτόχηκεν.

Οὐ μὴ, ἀλλὰ καὶ ἐπεὶ ἔτω πέφυκεν ἐν πῖς ἀνθρωπίνοις, ἵνα
ἔδεν τελείως εὐδαιμονῇ καὶ βεβαιον μένη, ἀλλὰ πάντα ὑπόκειται
τῇ μεταβολῇ τῆ τύχης, ἥτις ὑάλε δικίω, ἐάν εἴλη μάλισα, φρύ-
πεται, πευτὸ, ὅμοι κ' ἀγίῳ ὁ Πατὴρ πεπειραυμῶ ἐμαθεν. Ὅδε
ἐπεὶ ἦδη πῶ ἔδραυ τ' Ἐπισκοπῆς αὐτῆ δικαιοσύνη καὶ εὐσεβεία
πειχισμῶν ἠγείτο, ἰδὲ, σὺν ἐκλείπεσι ἔ δυσμενεστάτε ἔ αν-
θρωπίνε γῆκε ἐχθρῶ δύσφημα ὄργανα, ἀπνα ἐκείλω καταρυ-
παίνειν, μάλλον ἢ ἔ θεῖε αὐτῆ ζῆλε ἐνεκα ἀνάστατον ποιῶν ἐοστῆ-
δαζον.

Ἐπειδὴ γὰρ ὁ Χρυσόσμῳ πρὸς τὰ ὅτι τῆ πρωτοπλιτῶν καὶ
τῆ ἱερέων λόγῳ ὑπὲρ ἔλαμον ρεονίε εἰ κέρηται, ἀλλ' αἰετῆς ἀλη-
θείας, τοῖς κακῆργοῖς μάλα πικρῆς ἔσης, μηδ' ἄλλο (κατὰ τὸν Κο-
μικὸν) ἢ μίτῳ πρὸς ἐξέσης, ὡραστάτης γέγονεν, ἤρχοντο εἰ ἱερεῖς
εἰς αὐτὸν παντοίας καὶ αἰαχρῆς βαλλεν βλασφημίας, ὅσων κακίω-
νας ἐκ τῆ τῆ ἀδὲς λάρυγγῳ ἔλῳ τῆ Ἐριννύων ἐλαμὸς ἐξερυγ-
γάνειν σὺν ἰπῆσαιται. Καὶ πῖ ὁ Χρυσόσμῳ, μόνῳ ἔ θεῶ ἔρωι Διῶ-
πυρῳ, καὶ τῆ τῆ σπειδότη ὀρῆτή, οἷον ἀπροσμάχῳ ταχίσμα-
τι, ἐσπευγμῶ, ὡς τὰ ἀνθρώπινα ραδίως καὶ πρῶως ἤνεγκεν.
Ἀκραιφνεὶ γὰρ καὶ ἀπῶπι ψυχῆ ὑπάρχων, ἐαυτὸν ὡρακέκληκεν,
εἰδῶς, ταῦτα εἶναι τῆ Ἀρετῆς βραβεῖα, ἀπῶ οἰμίας τῆ Ἀρετῆ, ὡς
σκιὰ τῶ Φωτῆ, ὡρακελεθεῖν Φιλῶσιν. Προσέλι αὐτὸν μακαριώ-
τερον γνέωται ἐνόμιζε ταῖς τῆ φηονερῶν ὑβρεσιν, ἢ πῖς τῆ Φίλων ἐπαί-
νοις. Ἐπὶ τῆτοις γὰρ ἔδέποτε ἔτω δυσχεραίνωσιν, ἀκελεῶς γνώ-
σκοντες, αὐτὸν τῆ ἔυμαθία, τῆ Ἀρετῶν βίε τε καλοκαγαθία, καὶ
τῆ εὐσεβεία εἰς τὸ τῆς Ἀθανασίας λεύκαμα καὶ ζῶντα ἀναγε-
γράφαι.

Ἦρξατο ἢ ἦδε φλόξ τῆς ἐχθρας ἡμαρ ἐπ' ἡμαρ μάλλον πολυ-
πλασιάζουσι, μέχερις εἰ τὸ τέλῳ βραχίως ἐξάρμηκεν. Ὁ λαὸς ἢ
Διῶ

Διὰ τὰς λόγους, ὧρ' ἔ Χρυσόσιμω ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ γρηγορήσας, Socrat. καταφρονήσας τῆ κατηγορίων, σφόδρα σωμακρότη καὶ ἡγάπα αὐτόν. Lib. 6. c. 4.
 Καὶ αὐτὸς ἔμπαιν ποσάποις σπλαγγίσις τὰς ἀκρατάς περιπέπλε-
 κῆται, ὥστε ἔυξασθαι αὐτόν χυλοστασίας ἀνάστημα γίνεσθαι, ἐάν *Joh. Chryf.*
 τῆτω τῷ τρέπω πὰς τῷ Ἀκρατῶν ψυχὰς κερδαίνειν, ἢ μετόχως τῷ *Hom. 3. in*
 σωτηρίας αἰωνίς ποιῶν διώηται. *Act. Apost.*

Τότε ὁ Φθονερός καὶ κακοποιός τῶ Ἱερῶν ἔμιλλ' ἔ μᾶλλον κατ' ἐκείνως συμφωνήσας ἐδευτέρωσε πὰς ἱερείας, ἐν αἷς παρ' τῷ πυροχο-
 λίας, δυσκολίας καὶ ἀλαζονείας αὐτὸ μεμφομένη, τῶ Ἀρχόντων ὥστε ἀδικαλίπας ἐνώχλησιν. Ἀλλ' αἰθερὴς ἐν τότε πᾶσαι ἡ σκευ- *Socr. cap. 5.*
 ρεμύκη κατ' αὐτὰ μηχανῆ. Ἐπειδὴ ἢ μετὰ ταῦτα πολλὰς τῶ ἐν *Lib. 6.*
 πᾶσι ἔντων καὶ τῷ Ἀυλῶ βασιλικῶ πέρα ἔ μέτρως ἐξελέγχειν ἤρξαστο, ἴδ' ἐ πτωκῶν ἢ Ἀυλῆ, ἐν Ἀρχόντες, ὁ κληρ' καὶ πᾶ-
 σει σχεδὸν ἢ πόλις ἀκήρυκτον ἐχθρῶν εἶχον παρὰ τὸν Χρυσόσιμον, καὶ πάντες πᾶσαν παρὰ εἰσέφερον, ἵνα γῆν παρὰ γῆς μετα-
 λάτη.

Καὶ ἵνα τὸ συμβαίνειν τῷ σκοπῶ σύμμετρον εἴη, εἰς τῆτο ὅλοι ἤγρυπνησαν, πᾶς τὰς βασιλεῖς κατ' ἐκείνον ἐξαγχαίνοιωσι καὶ εἰς ἐχθρῶν παρὰ αἰώσωσι. Ἀφορμῶν ἢ ἐνθεν εἰλήφασιν. Προσέφερον παρὰ τῷ βασιλίδι λέγον πινά, ὧρ' ἔ Χρυσόσιμω κριῶν λεγόμενον, *Sozomen.*
 ἐν ᾧ τῷ γυναικῶν παρὰ αἰώσας καθήψαστο, ἰσχυροζήμεροι, τῆτον αἰνι- *Lib. 7.*
 γματοδῶς κατὰ τῶ βασιλίδ' ἐ συγγεγράφται. Ἡ βασιλις ἀκῆ- *cap. 16.*
 σισαί τῶδε, (ἐν ἢ γυνὴ φρονήματ' ἀλίγε ἰσπώπλεως) ἀγέλα τῇ ὀργῇ ἀνεφλέχθη καὶ αὐτῶ παρὰ τῶ αἰχμῆς, αὐτῇ γρηγορήσας, ὧρ' τῷ βασιλεὶ καταμέμεμπται. Ὁ βασιλεὺς, ὀκνηρὸς καὶ ῥα-
 θυμ' καὶ πέρα ἔ δέοντ' μάλα μαλακὸς ἰσπάρχων, δῆχερῶς πᾶς ἱερείας ἐκείνης ἐνδέδακε, καὶ τὸν θεοφιλον, τῷ Ἀλεξάνδρειας Ἐπίσκοπον, Σωόδοον συγκροτῶν ἐκέλευσεν. Οὐδε ἐδεμίαν ποιήσας Διὰ τὴν πολλῇ τῇ ἔπισημῶν πεπονημένων τὸ διαγγέλιον ἀποδέ-
 ξαστο, καὶ εἰς τῷ Καλιηδόνα ἀμα σὺν αἰλλοῖς Ἐπισκοπίοις, ἰσπ' ἔ Χρυσόσιμω πᾶσαι τῷ Ἐπισκοπίῳ ἐκβεβλημένοις, ἢ Διὰ ἔ τῶς αἰ-
 πίας, χερσὶν τῶ πᾶσιν τῶ ἔσπευσεν.

Πᾶς τίπ τ̅ Κληρικῶν καὶ τ̅ Ἱερέων ἔχλⲥ σὺνέχαιρεν ὑπὲρ
 τῆς Ⲛ Θεοφίλου πατριᾶς καὶ ἐπιεράντο ὑπὸ τ̅ ἡδονῆς μάλιστᾶ.
 Τῷ ἧ Χρυσόσμοις θυμὸς ἐνεψῆεν εἰδὲ λύπης εἰδ' Ὀφροσυνῆς πιδῶ
 Socr. Lib. 6. πτόχηκε, τῷ Θεῷ, τ̅ πάντων ὀικονόμῳ, πᾶν πρῶγμα καταλεί-
 cap. 20. ψας, μήτε, καὶν τεράκις κεκλημῆⲥ, πρὸς τῷ Σιωδῶν πρῶ-
 σῆλθεν, ἀλλὰ τῷ μόνον Διὰ Φίλων πᾶν τῇ Σιωδῶν ἐδήλωσεν,
 εἰαυτὸν μὲν σὺκ δῶποφεύγειν τῷ κρείσιν, ἀλλὰ τῶς δικαστῶς, κατε-
 φανῆς αὐτῷ ἐχθρῶς γεγονότας. Ὡλε ὅλας τ̅ βλασφημιῶν ἀμά-
 ξας τῶδε ἐχιδνῶν θυμῶμαⲥ εἰς τὸν ἄγιον Χρυσόσμον ἐξήρυγε, τῷ
 δόξαν ἐκείνῳ καταρτυπαῖεν ἰμείροντα. Τελευταῖον ἰμοψήφως, εἰδῶ-
 μῆας θυρομένης δικαιολογίας, ἡ Σιωδῶⲥ ἐκείνῳ κατήνω, κατέ-
 γνωσμένον δῶποκεχειροτόνηκεν, δῶποκεχειροποιημένον τῇ αἰαφυρία ἐξη-
 μίωσεν.

Ἀκῆσας ἧ χαλεπῶν ταύτῳ καὶ βαρεῖαν ἀγγελίαν, τί πε-
 πῆικεν ὁ Χρυσόσμοⲥ; τὰχ' ἐν τ̅ δυσυχίας καὶ κακῆ θυρομένης ἔε-
 κα ἐδάκρυε; τὰχ' ἐν ἀπεγνωστότως εἶχεν, ὅπ σὺκ ἐπὶ ἐν ποσῆτω
 ἀξιώματι ἔσηκεν, εἰδὲ πᾶντις αὐτὸν σέβοντα; τὰχ' ἐν κατάρας εἰς
 τῶς αἰτίκας Ⲛ ἀθλίς καὶ ἐλεεινῆ βίῃ ἐσιμῶς ἐπέξυσεν; ἦσικα
 πάντων. Ἀλλὰ π̅ρῶσῆματι τ̅ ψυχῆς καὶ θυμασῆ ἔς τῶς δῶικ-
 Socr. Lib. 6. τας Ὀνοῖα, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τ̅ κατακρίσεως, πρὸς τῶς Ἐπι-
 cap. 14. σκόπκας λόγους πηήσας, χαλεπῶτατον τὸ τ̅ Φυγῆς ὄνειδⲥ ὑπέ-
 μμε: Προσεύχεσθε, ὦ Ἀδελφοί, καὶ, εἰαν ἀγαπᾶτε, Ⲛ Χριστῷ
 εἰδῆς τῷ Ἐκκλησίαν δῶπολειπέτω. Ἐγὼ νῦν ἀπένδομαι, καὶ ὁ κα-
 ρὸς τ̅ ἀναλύσεώς με ἐγγικε. Πολλὰς, ὡς βλέπω, θλίψεις πεί-
 σσμαι, καὶ ἔτω ὑστρον ἐξοδεύσω. Ὅδα γὰρ τῷ πάνεργίαν Ⲛ Σα-
 τανῶ, σὺκ ἐπὶ ἀνεχομῶς ταῖς καθημερνιαῖς οὐιλίαις με ἐλέγχε-
 δαι. Ἀλλ' ὑμεῖς παρέχετέ μοι τὸ Ⲛ ἐλέξ παθⲥ, ἵνα ἐν ταῖς πρῶ-
 σευχαῖς ὑμῶν ἐμῆ μνημονεύητε.

Socr. Lib. 3. c. 18. Ὅπεν ἧ ὁ δῆμοⲥ τῷ Ⲛ διδασκάλῳ δῶποχειροτονίας ἔμαθεν,
 id. εὐθῆως ἐκκεχυμῶροι ἀποράδην Διὰ τ̅ πλατειῶν οἱ πολῆται,
 Ἐρικνῶν δίκην, δημοσία καὶ ἰδία πάντα κερυγᾶν καὶ ὄδωμῶν
 ἐπλήρην. Πανταχῶ τ̅ ἔξίφων ἀνγῆ κατήμδλωσε τὰς ὄψεις, παν-
 πα-

ταχῶς ἤχϥ τῶ ὄπλων ἐξηκῆσθη, καὶ ὠπλισμένοι ἐχώρουν εἰς τὸ Πα-
 λάτιον, καὶ τὸν Ἀυτοκράτορα καὶ τὸν Θεόφιλον, ὡσεὶ τὸ Ἰππικ-
 λίας ἀρχιεπίσκοπος, οἰκιστὴς ἐπίτην, ἵνα ὁ Διδάσκαλος δόπο-
 δῶται, εἰ ἢ μὴ, πάντα κακὰ ἑαυτὸς μέλλειν σκευωρῆσθαι. Ἀυτο-
 κράτωρ, ἵνα ἔθουβῆντῃ ὄχλος Φλόγα ἀποβενῆν, ἄλλας μετ'
 ἄλλας πρεσβυτάς ἐπέμψεν, ὡσεὶ καὶ τὸν Βόσπρον τὸν πεμπομῆων, ὅ-
 περ ἐκείνον πάλιν ἀνάγασσι, πλῆρη γνῆσθαι. Ὁ ἀγϥ Χρυσόσο-
 μϥ, πλέον πρὸς τὴν σωτηρίας τῆς Ἀκρασιῶν Φροντισίαι, ἢ ἐκδικήσαν
 πνέων, προσήρηται τὰ παρωχημένα πάντα τῆ ληθηδόνι ᾠδῶδιδόσαι,
 ἢ ἐξ ὑπαρχῆς τῶ ἔξουχόλα ἀνθρώπων ὀνόματι χαρακτηρίζεσθαι.
 τῆσκα τῆ ἔ Βασιλέως ἀνακλήσθαι πειρῆμϥ ὅτι τὸ Φυγῆς εἰς τὴν
 Κωνσταντινούπολιν ἀνατρέφει. Δαῖς, ἔ Διδασκαλῆ ἀναστροφῆ γ-
 ιώπων, δὲ βαθείας τῆ γνώμης ἰδέμϥ, πρὸ ψαλμοδίας καὶ σοφῶν.
 κακομένοις λυχνοῖς ἀπὸ ὑπὸντησε, θείων εἰς τὴν τῆ Ἐπισκοπῆς cap. 18. L. 8.
 παλατιᾶς ἱεροσωτῶν πρὸς ἀγειν. Χρυσόσομϥ ἢ, καὶ περ ἀνακλη-
 θεῖς, εἰς τὴν πόλιν εἰσέρχεται παρητήσασθαι, εἰ μὴ ἢ Σιῶδϥ τὸ
 πρὸπρον ψήφισμα πάλιν δόποψηφίση. Ἰσχυρὸν ἢ δαμῆς ταῖς τῆ
 δῆμῳ ἰκεσίαις εἰς τὴν πόλιν εἰσέρχεται, καὶ τῶ Θεῷ παντοκράτωρ
 ἐφελόμενον τόνδε ὕμνον ἐμελῆσεν. Ἦτω τὸ ὄνομα ἔ Θεῷ εὐλογη- *Joh. Chry.*
 τὸν εἰς αἰῶνα! Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὃς ἐπατέρχεται ἐκέλευσε! *Pe- Tom. V.*
 πημείων τῶ ὑψίσθω Θεῷ ἐπαίνων, πῆς τοῖς Ἰππικητοῖς ἤγγισε,
 χεῖρας ἰκεσίας ἄρας πρὸς Θεὸν, ἵνα πῆς Βασιλεῦσι πᾶσαν εὐπ-
 χίαν καὶ κατὰ ῥῆν Φερομέλιον ἐυπερξίαν δαρῆσθαι θῆλη, ἅμα
 ἐκείων τὴν πρὸς τὴν καὶ ἔννοιαν εἰς ἔρανὶν ἐξαιρέμϥ.
 Ἴδου ψυχῆς ἀληθῶς Χριστιανῆς καὶ πρᾶσθῆντῃ πρῶτίτῳ ἀσί-
 γκετον! Ἴδου γῆσον τῶ Ἰησοῦ Χριστῷ, τῆς ἐχθρῶς ἄλο-
 γῆντῃ, μαθητῶν καὶ ἐκλεκτῶν ἐν τῆ αὐτῇ Ἀκαδημίᾳ διδά-
 σκαλον!

Ἄλλ' ὅτι ἀγϥ ὁ Πατὴρ παλαιῶν τὴν Ἐπισκοπῆν δόξαν τε *Socrat.*
 πάλιν ἀπέδῆσθαι, οὐχ ἢ πρὸν ἢ πρὸπρον, ἀνσηρὸς Ζηλωτῆς καὶ τῆ *Lib. 6. c. 13.*
 πανεργημάτων πτωρὸς γέγονεν, αὐτῆς τε τὴν γλῶσσαν ἑαυτοῦ
 ἐξάσπισε.

Μαθῶν γάρ, ὅτι τῇ Βασιλίδι, Ἐυδοξία ὀνόματι, περιφυσίτης ὁ κίων σὺ εἰκόνι δρομῆ, χλαμύδα ἐνδεδυμένη, ἐν Κωνσταντινουπόλει *Sozomen.* ἐγγὺς τῆ Ἐκκλησίας ἐγήμεται, καὶ ὅτι τὰ θεατρικὰ τῶν ὀρχηστῶν τε *Lib. 8. c. 20.* καὶ μίμων θεάματα εἶδε δῆπτε πλέστα, ὕβριν τὰ γυμνάσια τῆ Ἐκκλησίας νομίζων, ἐν ὁμιλίᾳ τινὶ, πρὸς τὸν λαὸν πεποιτημένη, πρᾶγμα τὸδε δεινῶς ἐξετετραγώδησεν. Ἀνθ' ὧν ἡ Βασιλὶς, μνημῶν ἐπιπεσφάτα τῆ πλῆθους, ἀνεκδήγητον μίσθον πρὸς αὐτὸν ἔλαβε, καὶ τῷ Σιωῶδον αὐτῆς συγκαλείσθαι ἐκέλευσε.

Χρυσόσμοϑ, τὰς ἀπειλὰς αὐτῆς παρ' ὀλίγον πημερϑ, πε- *Soz. Lib. 8. c. 20.* ριβήσθαι διεξήλθεν ὁμιλίᾳ, δροξάμωϑ ὧδε· πάλιν Ἡρωιδίᾳ μαίνεταί, πάλιν ὀρχεῖται, πάλιν δῆπτι πίνακι τῷ κεφαλῷ τῆ Ἰωάννης ἀπεδάξῃ λαμβάνειν, πάλιν ἡ Ἰεζαβὴλ τῷ Ναβὺθ τῷ ἀμπελον ἀρπάξεν, καὶ τὸν ἅγιον Ἠλίαν πρὸς τὰ ὄρη καταδιώκεισθαι ἐκβάλλειν ὀρέγεταί. Διὰ τῆτο ἡ Ἄγγελος μαῖλλον καὶ μαῖλλον ἐσοχρηματομένη, μὴ χροῶν συχνῶ ὕβριν, ἀδικον τῆς ἀποχειροτονίας ψήφισμα ὑπὸ τῆ Σιωῶδα ἀνακαινίζεσθαι ἠνάγη, περφασιζομένη, ὅτι αὐτὸς μετὰ τῷ κερταίρεσιν ἀνευ τῆ συγκαταθέσεως τῆ Σιωῶδα τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον πολμηρῶς εἰσπηδήσεν.

Ὡ περὶ σὺτε Θεε! ὦ ἀμέτερον τῆ Θεῶ ἀγαθότητα! πῶς τὰ πανουργήματα ταῦτα, πῶς τὰς γλώσσας, πρὸς τὸ κακῶς λέγειν ἐπίμας, καὶ πλεόν ἢ ἐχιδναῖα ἀμαλὶ βεβαμμένης, αἷς ἄγον τὸν ἄνδρα, μίντε τῷ τῆ ὀνόματός σε δόξαν καὶ τῆ βασιλείας σε αὐξήσιν ἐκζητῆντα, ἀδίκως ἐμπροσθεν τῆ ἐν τῇ ἐξέστῃ ὄντων ὑβρίκασι, ὑπενεγκαῖν διώασαι; Μήποτε τῶν καυτῶν ἡ νέμεσίς σε ἀφύπνωσε; Διὰ τί μὴ παρήγγειλας τῷ ἔργῳ, ἵνα βρέχη πῦρ τε καὶ θεῖον, καὶ τῇ γῆ, ἵνα τὸ σῆμα ἀνοίγη, καὶ τῆτες ἀλάστορας ἄνδρας καταπίη;

Ἄλλὰ τί; ὁ ἀγαθὸς Χρυσόσμοϑ μήτε δευτέρα ταῦτη ἀποχειροτονία κατεπλήχθη, ἀλλὰ πρὸς τὰς μέλλοντας κινδύνους περιτρωσῆς, περὶ σὺτε καὶ μεγαλόφρων γεγεννημένϑ, Μαρπησίας πέτρας δίκην τὰς ἀνέμους, τὰ κύματα, τὰς πε θύελλας πάσας ἐμυκτήρησε, διηυτέλισεν, εἰκίησε. Τῆς Φυγῆς ἀγγελίᾳ μετ' εὐνοίας ἤκουσε, μόνον

μόνον μεμφόμενον, ὅτι ὡδονόμως καὶ βιάως ἐξελαύνηται, μὴ ἀξιώσει τὸ κρίσεως, ἢ μὲν τοῖς ἀνδροφόνους, γόησι, καὶ μοιχοῖς ὁ νόμων περιγίνεται. Ἐν τέτοις, ἵνα μὴ ἔλκεσται, ἀλλὰ ὡδονόμως λαβθεῖν φαίνεται, ἐκφενεζόμενον τὰς τὰ λαβ Φύλακας, ἐν μὲν *Soz. Lib. 8. cap. 23.*

Ἐπειδὴ ἡ ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἣ ἐξῆλθεν ὁ Χρυσόσμοϛ, πῦρ ὅτι καθέδρας, ἐν ἣ καθίζανεν εἴωθεν, (ὅση ὀίδα, μοῖρα θεῖα π- *Socrat. Lib. 6. c. 16.* νί, ἢ ἀκαίρω τὸ Φίλων εὐνοία) δένδρον δίκην ἐξήσραψεν, ἢ ἐκκλη- *Soz. cap. 23.* σία, ἐκπὸς τῶ ὀικιδίᾳ, ἐν ᾧ τὰ ἀγία ἀγγεῖα ἐκείντο, καὶ οἶκον τὸ Συγκλήτη, σὺν τῇ βασιλικῇ ἐκαύθησαν, ἀκείψεν ἠναγκάσθη με- *Sozom. c. 23. Lib. 8.* τικίζειν, καὶ εἰς μικρὸν καὶ ἔρημον τὸ Ἀρμενίας πολίχνιον, Κέκκσον λεγόμενον, ἐξεπέμφθη, ἵνα μὴ σὺν τοῖς σαρδαταῖς ἑαυτῶ ὀπισθαλὰς ἀμείβειν διώηται.

Ὡσαυτὸν τὸ πῦρ, ἀλλότῃ μεταφερόμενον, ὅση δὲπισθένεται, ἀλλ' ὅτι τὸ πολὺ μᾶλλον ἐξορμᾷ: ἄτως ἢ ὀσέβεια εἰς τὸν θεόν, τὸ ἀξίωμα ἀφρημερόν, πολὺς πε διωγμὸς τὸν Χρυσόσμον μᾶλλον περιώξωται, ἐς ποῦτον, ὡσεὶ μέγισται αἱ συμφοραὶ τῶ ἀγία ἐς τῶ Ἐκκλησίαν φλόγα σθένειν αἰ ἠδωθήσεται. Ἐλθὼν γὰρ εἰς Κέκκσον, αὐτίκα σαρδῶ ἔρχεν τῶ Ἐκκλησίαν λόγῳ ἀνορθῶν. Ἰδὼν ὁ Κλήρϛ, ἀνδρὸς ἀκελὴ τῆς ἀπείρας ἀυξάνεσται, αὐτὸν εἰς *Theodoret. Lib. 5. c. 34.* Πιτυῶντα (πέρμα τῶ π ἔ Πόντος καὶ τῆς Ρωμαίων ὑπερχίας) ἐξω- *Sozom. c. 23. Lib. 8.* στείσειεν.

Χρυσόσμοϛ ἦ, θεῖον ἔρωι πληρέμενον, τὰ τὸ ὄνειδον πύ- *Sozom. c. 23. Lib. 8.* λιν λογισμῶ ἰχυρογνώμονι φέρων, πρὸς τῶ ὀδὸν ἑαυτὸν παρε- *Sozom. c. 23. Lib. 8.* σκεύασεν. Ἀλλ' ὡσαυτὸν ὅση αἰεὶ θεῖη ἢ πρὸνοια βαρὺν ὑπὸν ἰπῶναι, ἀλλὰ τοῖς τῶν εὐσεβέων ἰκεσίας ἀνεγερμένη, πλευταῖον τοῖς ἀνε- *Sozom. c. 23. Lib. 8.* μοις ὀπίμῳ, καὶ τῶ πελάγι φευάθονα λέγῃ, κῶφωσον, καὶ με- *Sozom. c. 23. Lib. 8.* τὰ τὰς χειμῶνας γαλλοῦ πεπονημένη ἐπέται. Ὁμοίως ὁ Φιλαν- *Sozom. c. 23. Lib. 8.* θρωπϛ δεσπότης ὅση εἴασε καλλίνικον τῶτον Ἀθλητῶ ἐνδελεχῶς *Sozom. c. 23. Lib. 8.* τοῖς τὸ διωγμῶν κύμασι περιπέσεται καὶ ὅτι τὰς ἐσχάτας τὸ Ρωμαίων *Sozom. c. 23. Lib. 8.* πέρμονας ἀπαχθῆναι, ἀλλὰ κυματίζομένη τὰ πλοιαρχία δρόμον ἐπέ- *Sozom. c. 23. Lib. 8.* χων, εἰς τῶ λιμνῆ, πάντων κακῶν ἀθιγῆ, ἀπήραγεν, ὅση εἰδὲ

τῶν φθονόντων ὁδὸς αὐτὸν δαρδάπη, εἶδε σιωεχῆς φυγὴ φεσηπία,
 ἀλλ' ὅπως αἰῶνα αἰδίου ἀγῆ, καὶ ζωὴν βιοτιφῆ, ἥτις μηδενὶ τ' ἐν-
 δαιμοσίας πέραιε περιεράφεται, ἡ δὲ εἶδεν εἰς ἡκαεσεν, εἶδεν ἄμμα ἐβλε-
 ψεν, εἰδεμία γλῶσσαι ἐκφράζειν διύατα.

Ὡ μακάριοι πόνοι, τὸν ἐρατὸν κατεργαζόμενοι! ὦ μακάριοι
 διωγμοὶ, ὠνίων τέλῃ μακαριότης ἀκέρ! ὦ μακάριοι χειμῶνες,
 ὅπως τὴν ζάλλω ἢ δῖδα, τὴν ἀτυχίαν ἢ δῖτυχία, τὸν θάνατον ἢ
 ἀθανασία, τὴν ζωὴν ἢ αἰδιότης ἐκδέχεται!

Βλέπετε, ὦ Κύριοι Ἀκροαταί, ἀμειβῶν ἢ μεταβολῶν, ἢ μακά-

Niceph. ρⲁⲗⲟⲩ ὁ Χρυσόστομος πολλὰς βαρυτάτας χειμῶνας, ἐν ταῖς Κομάνοις,
 Lib. 3. c. 37. ἐνιαυτῶ ἐβδόμα, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὑψώσεως ἔχει ἡμέριστα.

Τὸ κοιλῶς ἀγωνισάμενον σῶμα ἀπέτην ὡρᾶ τὴν θήλυ τῆ ἀγίᾳ

Niceph. Βασιλίσκε τῆ μάρτυρⲟⲩ. Χρόνω μῦθοι ὕπερον Θεοδόσιⲟⲩ ὁ νεώπι-
 ibid. ρⲁⲗⲟⲩ, Βασιλεὺς σεβαστῆ, πὰ τῆ ἀγίᾳ λείψανα, ὡσεὶ πολυτιμώτε-

την θουκυρὸν, εἰς τὴν βασιλεύσαν μετεκόμισεν πόλιν. Καὶ αὐτὸς
 Βασιλεὺς, δῖπλιθῆις τῇ λάρνακι τὰς ὀφθαλμῆς καὶ τὸ πρῶσωπον,
 ὑπὲρ τῶν γυνησιάντων ὄχας. προσήνεγκε, ἔπειθε τρισημέριστα, ἵνα
 αὐταῖς ἐξ ἀγνοίας ἠδικηθῶσιν συγγνώμην δοῖν, δέομα.

Τὸ νῦν ἔχον, δότο σε, ὦ ἀγιε Χρυσόστομε, τὰς ὀφθαλμῆς ἡμῶν,
 μὴ ἢ τὸν νῦν ἡμῶν δόποτέπερ. Ἡ γὰρ εὐσεβεία σε, ὁ ζῆλος σε,
 καὶ πᾶς τῆς βιοτῆς σε δρόμος αἰεὶ ἡμῖν ἀπαντήσῃ, καὶ ἅμα σὺ τῶ
 ἔαρ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἀκμασθῆ καὶ ἀνήσῃ εἰς αἰῶνα. Σὺ
 μετὰ πᾶσι ἐση κωνὸν ἠδαλμα ἔεισεβῆς Ἐρασθῆ καὶ ἔρωλε ἔχει
 ἔεισεβῆς ἱερείας. Σὺ ταῖς παρὰ τὴν ἔεισεβῆς λατρείαν ψυχρῶς εἰς
 ζῆλον παρέξεις καὶ φλογμέν. Σὺ ταῖς τῆ οἴκῃ ἔεισεβῆς ἕνεκα δῖπ-
 ληλοτυπῆσιν φυλάσιν γλυκὴ ἐση παρηγόρημα. Πρὸς σέ, ὡσεὶ πρὸς
 τὴν τρυφάνην, σύμπαντες ζυγοειτέσι παρὰ τῆς εἰαυτῶν. Πρὸς
 σέ, ὡσεὶ πρὸς κωνὸν κωνῶσσαν, πάντες τῆ βίβῃ δρόμον καλυψώσιν.
 Ὡ δυσυχῆς παρὰ τῆς ἀγίας γυναι! ὦ ταλαίπωρον τῶ ἀνθρώπων γέ-
 νῃ, ὁ, ἡ πᾶσι ἀνδρῶς ἀντίσιν δῖπλάμπειν ἕδωκε μέχρι δεῦρο
 εἰς ἡδωθή.

Ἄλλὰ τί πολλὰ λέγειν ἔχομα; Καίπερ τῶν λόγων αὐτῶ δόπο-
 λαύσει

λαύειν ὑμῖν οὐκ ἔξει, μνήματα μύθοι πῶς ὀπιγομῆσις εἰς ἀπάν-
 τα τὸν χρόνον ἀφαιναῖα, τὰ βιβλία αὐτῆ καταλέλοιπεν. Ὡ τῶν
 ἐξαίρετων τῆς Σοφίας Ἐυσεβείας τε Ἰησαυρῶν! ὦ, πόση τῆς γλώτ-
 τῆς εὐσομία, πόση χάρις, πόση τῶν λόγων δυνάμις, πόση ἀνεξάλει-
 πηⲥ τῆς θείης ὀπισημῆς πρὸς τὴν τῶ ἀνθρώπων σωτηρίαν ἀναγ-
 καία ἀφθονία ἐν ἐκείνοις Δαλανθάνη; ὡς χρυσεῶν παντόθεν τῶ γνω-
 μικῶν ἀνθυλλίων, ἀμβρόσιον καὶ νεκάρειν τι ὄζοντων, ἐκείτοι γαμί-
 ζεσιν; Ἐἰ ἢ ἐκείνοι εἰ παντελῶς πάντων τῶν σπύλων ἀμοιρῶσιν, ὡ-
 σπερ ὁ χρυσοῦς καὶ οἱ λίθοι τίμιοί ποτε κίβδηλον τι ἔχουσι, πᾶν τῶτο
 τῶ αἰῶνι, ἐν ᾧ ἔζησεν, ἀναστῆσον. Οἱ ἢ Φροῖμοι πάντα δοκιμάζειν
 καὶ τὰ καλὰ καπιχεῖν οἶδασιν.

Ὅπως ἢ μὴ πέρα ἔδροντῶ ἀπὶ τῶ λόγῳ μὲ τὰ τῶ Ἀκρο-
 ωμῶν ἰσομονητικά ὡτα καπιχω, λύω τὸ κάστημα, καὶ τῶ λόγῳ
 κολοφῶνα ὀπιτήμη. Διὰ τῶτο Ἰμῶν, Ἀκροατῆ ἐνπρόταπι, με-
 γίστας χάριτας ἔχω, ὅτι λόγον τῶτον τῆ λαμπροτάτη ὑμῶν παρε-
 σία κατακοσμεῖν, καὶ τὰ λεγόμενα ἐσῶσιν ὡσπὶν ἐκδέχεται περλή-
 καπι. Ἐγὰ πῶσαν παρδῶν καὶ παρδῶν αὐθις θηρεῖσω, ἵνα μὴ
 τῶ ἀχαρίστω καὶ ἀμνήμονι ἀνθρώπῳ ἡ τιμὴ ὀπιονενημῆμῆ

Φαίνηται.

ⲛⲟⲩ I. ⲛⲟⲩ

Θεῖⲥ Ἰωάννης Χρυσόστομοⲥ ἀξίος ἐστίν
 Αἰνεῖσθαι καλαίμῳ, ὦ φίλε κενδῆ, πῶ.
 Ἄξιά σε πρῶτης. Σπεῦδ' ἔτωσ, μηδ' ὀπιλήγη.
 Ἐνδελεχῆ Μουσῶν χρεῖ θεράπιτα ἔμῳ.
 Φοῖβεⲥ ἀκερσκέμης, ἀν παεύσης, οἰονεὶ ἤρξω,
 Δάσφ ἀναμφιβόλωσ καλὰ βραβεία τίει.

L. M. Q. F.

G. Matth. König.

ⲛⲟⲩ II. ⲛⲟⲩ

N Il Tu concedens studiorum, HöGERE, Sodali,
 Compare Graeca loqui sedulitate studes.

Certa-

Certatim canitis, τ' Ἀγαίασιν ille, χρυσὸν π
Tu quocumque, laude pari, prosperitate pari.
Par igitur studii merces, equalis ubiq;
Gratia Fautorum Te quoq;, crede, manet.

Sic ominor, sic opto gratulabundus

M. Joh. Christoph. Sturmius.

III.

Præstantissimo ac Dilectissimo HÖGERO suo

εὐτυχέστατε!

Grajis ingenium, Grajis dedit ore rotundo
 Musa eloqvi, præ cæteris *Chrysofomo*.
 Hunc tu dum Grajo fermone ac ore rotundo
 laudas, tibi favere Musam comprobas.
 Hæc faveat porrò, detq;, ut *Chrysofomus* alter
 ore aureo mox impleas Ecclesiam!

Magnus Daniel Omeis, P. P.

IV.

Χρυσκόμης ἢ Διάνυστος ἔσανδ' Ἀεράδιον,
 Κέρην Μίνω, θαλερῶ ποιήσαι' ἀκρίβην.
 Ὡς ῥέζοσκεν ἸΩΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ἄλλως.
 Μειψάμεν τ' ἄρ' ἄπιμον πῶ βασιλῆϊδα ἡμιλῶ
 Νεικίεσκεν ἀνεκπλήκτως ἀλιτήρια σήπτερες,
 Ἄγνος ἀφείλετ' ἀνάγης Πρεσβυτέρης Ἀραπητάς.
 Ἄυτὸς νῦ σφετέρη σεμνῶ ποιήσαι' ἑταίρην
 Τῶ γε Θεοδείῳ, Κέρην μεγάλοιο ΘΕΟΙΟ.
 Ἦν νῦς, καὶ σῶμα, ἠὲ πρᾶγματ' ἁρῶσα πάντα.
 Ἦμνησ' Ἀσκραῖ τὸν χρυσκόμην καὶ ἀκρίβην.
 Ἄρμόδιον μάλλον, χρυσὸν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΝ ἄδειν
 Τῆς φιλοχρείσεως. κληῖζων κληῖζεται αὐτῆς.

Ita Eximio DN. ORATORI applaudit

M. Georgius Alberrus Hagendorff/
 Alumn. & Oecon. Inspector.